

„Ђачки корзо“

ДЕЦЕМБАР 2021.

Новогодишња чаролија

Не постоји астрономски или било који догађај у природи који би могао да се веже за дочек нове године! Реч је о феномену који су измислили људи. Ипак, у свим културама које користе годишње календаре долазак нове године се прославља као празник смене доба – одлазак старог и почетак новог периода.

Нов почетак у години је право време да се осврнемо и видимо шта смо све постигли у претходној години, као и да утврдимо шта је то што тек желимо да остваримо.

**За садржај и изглед децембарског броја нашег листа „Бачки корзо“
побринули су се чланови секције:**

5. разред

**Јана Деспотовић, Јелена Ђевић, Мила Рашић, Нина Роквић, Ивана
Кнежевић, Сташа Стјепић**

7. разред

**Мина Алексић, Уна Грац, Николина Драгаш, Ива Николић, Стеван
Станковић, Лена Стошић**

НЕКИ ОД ДОГАЂАЈА КОЈИ СУ ОБЕЛЕЖИЛИ МЕСЕЦ ДЕЦЕМБАР

2. децембар 1897. године, Никола Тесла је пријавио патент о преношењу енергије, који представља основу свих модерних начина комуникације.
1982. године први пут успешно уграђено вештачко срце човеку.
5. децембар 1845. године рођен је српски и југословенски политичар Никола Пашић. Био је премијер Краљевине Србије, Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, као и посланик у Русији. Оснивач је и дугогодишњи председник Народне радикалне странке, која је дуго времена била водећа странка у Србији.
1952. године основан Музеј Николе Тесле. Смештен је у Улици Крунској 51, у згради саграђеној између 1927. и 1929. године као кућа Ђорђа Генчића по пројекту архитекте Драгише Брашована. Зграда музеја је проглашена за споменик културе 1987. године.
2014. године за саобраћај је отворен Пупинов мост који спаја Земун и Борчу и који је алтернатива Панчевачком мосту, до тада једином мосту који се налази преко Дунава.
15. децембар 1801. године, убијен Хаџи Мустафа-паша, убиле су га дахије пошто су се вратиле од Осман Пазваноглуа, где их је Селим III протерао после Свиштовског мира. Остао је запамћен по веома добром односу према српској раји, због чега су га и називали „српском мајком“ или „српским оцем“.
19. децембра 1875. године рођена је Милева Марић. Била је српска математичарка, прва жена Алберта Ајнштајна. Мада је одувек било доказа о Милевином извесном научном доприносу, у открићима која су приписивана једино Алберту, њен лик је временом падао у заборав. Неки кругови блиски Алберту су негирали било какав њен допринос у науци. Овај став први је променио совјетски научник Абрам Јофе. Он је 1955. тврдио да је у редакцији имао прилике да види оригинале научних радова који су 1905. године објављени у часопису „Analan der Fisik“ као Албертови радови, и да су они носили потпис „Einstein-Marity“.

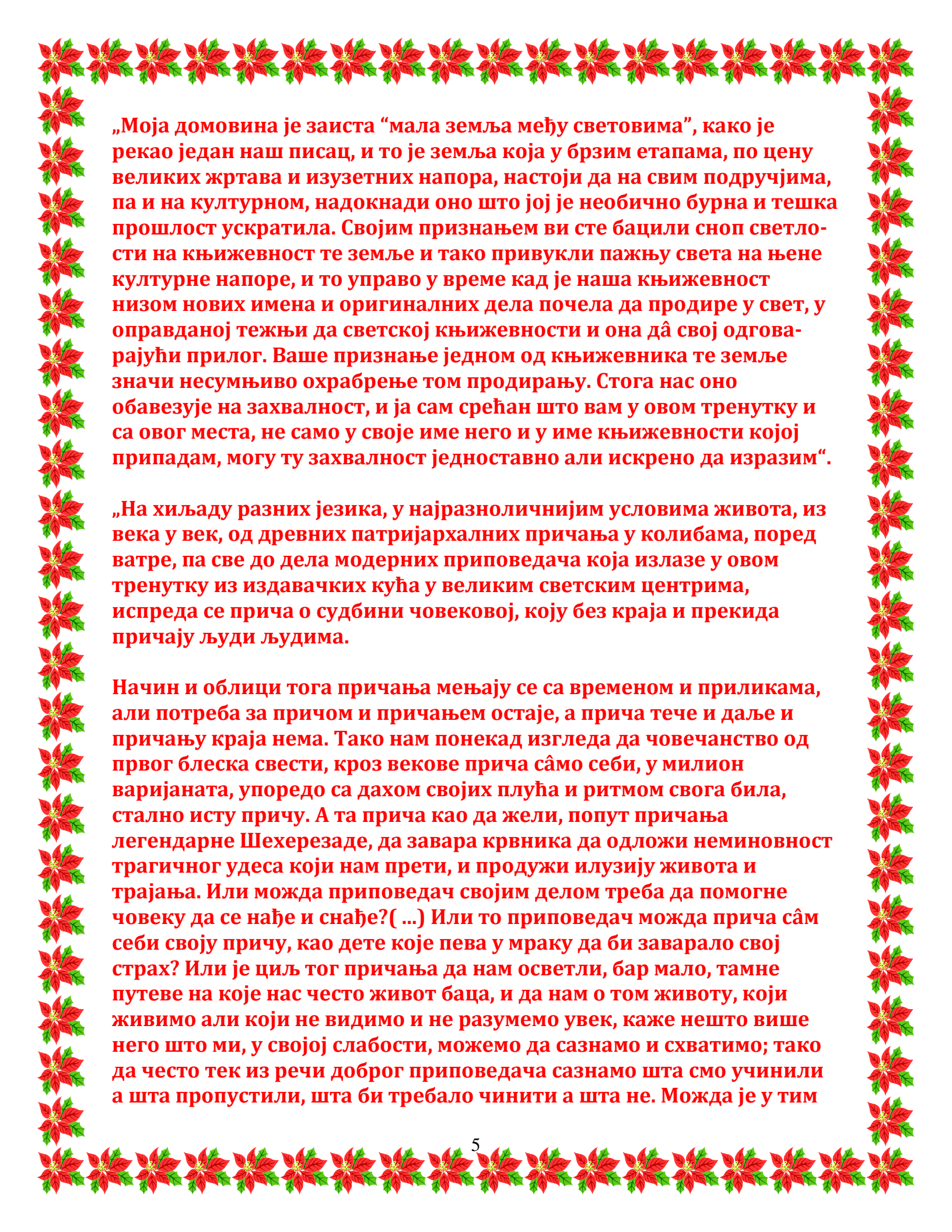

A a B b C c D d E e F f G g
H h I i J j K k L l M m N n
O o P p Q q R r S s T t U u V v
W w X x Y y Z z
Š š Ž ž Č č Š š Ž ž

Децембар је месец славља, празника, дељења, добијања... али, децембар је и месец када се обележава значајна годишњица догађаја од изузетне важности за нашу књижевност, нашу културу и традицију.

* 6. децембра 1961. године, шведски краљ Густав VI уручио је Нобелову награду Иви Андрићу за роман „На Дрини ћуприја“. Андрићево име се у Нобеловом комитету помиње већ 1958. године, па је 1960. године био у најужем избору, али тек 26. октобра 1961. године му је додељено то најзначајније признање. Том наградом Нобелов комитет је у Андрићевим делима препознао "епску снагу приповедања којом је обликовао теме и приказао судбине људи током историје своје земље".

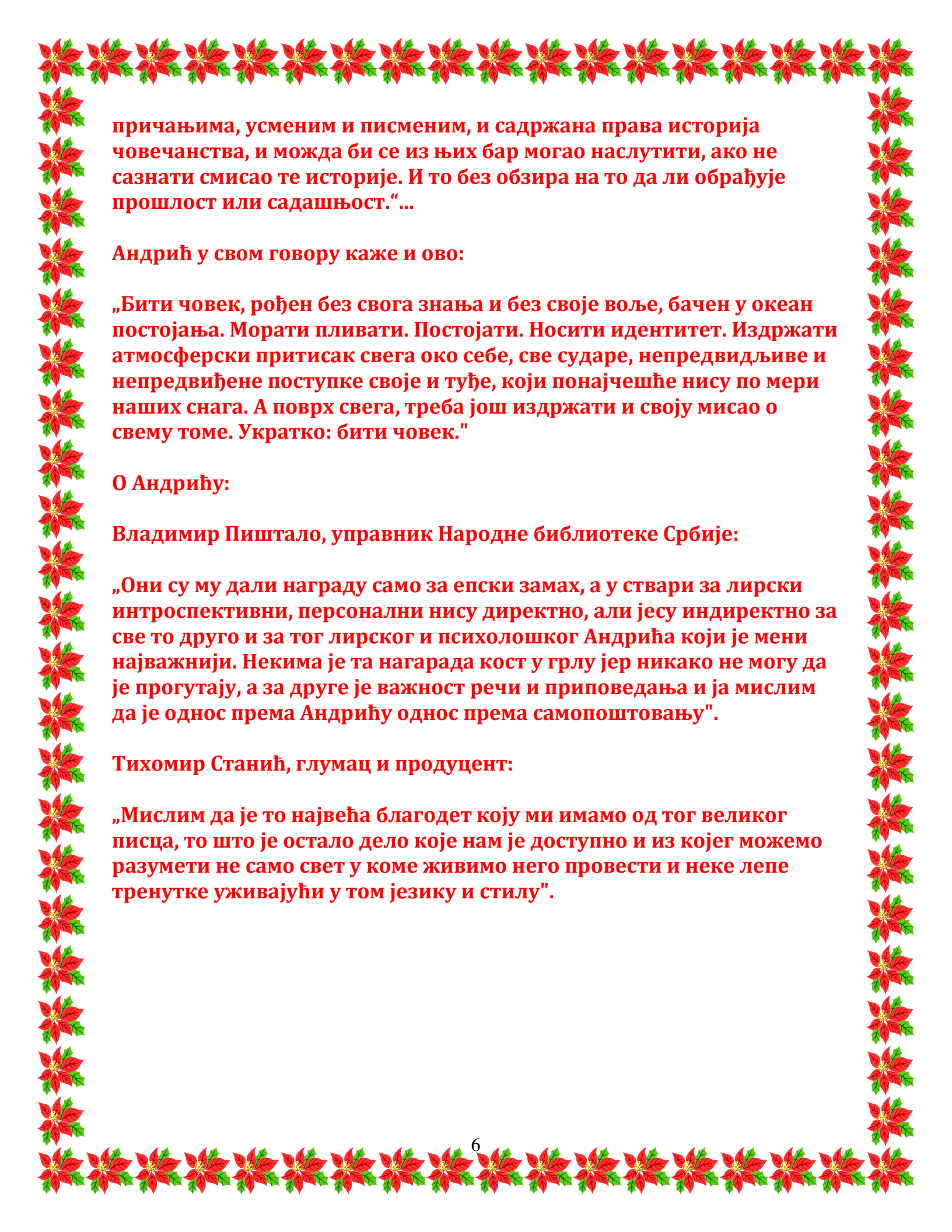
Поводом 60 година од тог значајног датума присетићемо се беседе коју је наш велики писац одржао и којом је изразио захвалност, не само у своје, него и у име народа и језика којем припада његова књижевност. Између осталог, у тој својој беседи Андрић је говорио о вечној људској потреби за причом и причањем. Подсетио нас је на лепоту језика, књижевности, културе и традицији... На све оно на шта треба да будемо поносни и о чему треба да бринемо, и шта морамо да сачувамо за неке нове генерације. А да ли се бринемо? Колико се често одричемо свог језика, своје традиције, културе у име нечега што је тренутно и пролазно? Одговор на ова и слична питања се, можда, налазе у речима које је Андрић изговорио у својој беседи приликом доделе награде.

„Моја домовина је заиста “мала земља међу световима”, како је рекао један наш писац, и то је земља која у брзим етапама, по цену великих жртава и изузетних напора, настоји да на свим подручјима, па и на културном, надокнади оно што јој је необично бурна и тешка прошлост ускратила. Својим признањем ви сте бацили сноп светлости на књижевност те земље и тако привукли пажњу света на њене културне напоре, и то управо у време кад је наша књижевност низом нових имена и оригиналних дела почела да продире у свет, у оправданој тежњи да светској књижевности и она дâ свој одговарајући прилог. Ваше признање једном од књижевника те земље значи несумњиво охрабрење том продирању. Стога нас оно обавезује на захвалност, и ја сам срећан што вам у овом тренутку и са овог места, не само у своје име него и у име књижевности којој припадам, могу ту захвалност једноставно али искрено да изразим“.

„На хиљаду разних језика, у најразноличнијим условима живота, из века у век, од древних патријархалних причања у колибама, поред ватре, па све до дела модерних приповедача која излазе у овом тренутку из издавачких кућа у великим светским центрима, испреда се прича о судбини човековој, коју без краја и прекида причају људи људима.

Начин и облици тога причања мењају се са временом и приликама, али потреба за причом и причањем остаје, а прича тече и даље и причању краја нема. Тако нам понекад изгледа да човечанство од првог блеска свести, кроз векове прича сâмо себи, у милион варијаната, упоредо са дахом својих плућа и ритмом свога била, стално исту причу. А та прича као да жели, попут причања легендарне Шехерезаде, да завару крвника да одложи неминовност трагичног удеса који нам прети, и продужи илузију живота и трајања. Или можда приповедач својим делом треба да помогне човеку да се нађе и снађе? (...) Или то приповедач можда прича сâм себи своју причу, као дете које пева у мраку да би заварало свој страх? Или је циљ тог причања да нам осветли, бар мало, тамне путеве на које нас често живот баца, и да нам о том животу, који живимо али који не видимо и не разумемо увек, каже нешто више него што ми, у својој слабости, можемо да сазнамо и схватимо; тако да често тек из речи доброг приповедача сазнамо шта смо учинили а шта пропустили, шта би требало чинити а шта не. Можда је у тим

причањима, усменим и писменим, и садржана права историја човечанства, и можда би се из њих бар могао наслутити, ако не сазнати смисао те историје. И то без обзира на то да ли обрађује прошлост или садашњост.“ ...

Андрић у свом говору каже и ово:

„Бити човек, рођен без свога знања и без своје воље, бачен у океан постојања. Морати пливати. Постојати. Носити идентитет. Издржати атмосферски притисак свега око себе, све сударе, непредвидљиве и непредвиђене поступке своје и туђе, који понајчешће нису по мери наших снага. А поврх свега, треба још издржати и своју мисао о свему томе. Укратко: бити човек.“

О Андрићу:

Владимир Пиштало, управник Народне библиотеке Србије:

„Они су му дали награду само за епски замах, а у ствари за лирски интроспективни, персонални нису директно, али јесу индиректно за све то друго и за тог лирског и психолошког Андрића који је мени најважнији. Некима је та награда кост у грлу јер никако не могу да је прогутају, а за друге је важност речи и приповедања и ја мислим да је однос према Андрићу однос према самопоштовању“.

Тихомир Станић, глумац и продуцент:

„Мислим да је то највећа благодет коју ми имамо од тог великог писца, то што је остало дело које нам је доступно и из којег можемо разумети не само свет у коме живимо него провести и неке лепе тренутке уживајући у том језику и стилу“.

Наше речи сведоче о нама

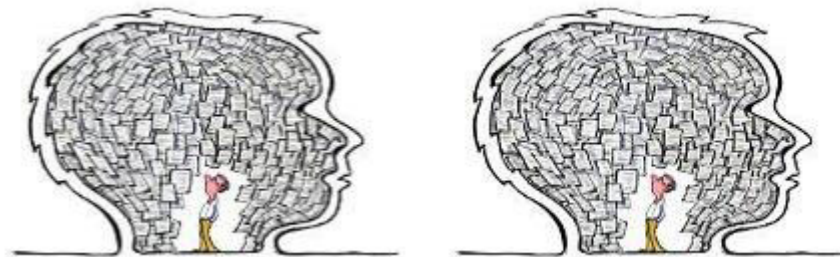
Колико сам само пута била у ситуацији да пожелим, више од свега, да могу да избришем своје речи! Да сам само размислила о ономе што сам хтела да кажем!

Нажалост, знам да тај проблем немам само ја. Много је људи који су осетили ту потребу да изговорене речи нестану, или да се надају да ће после неког времена њихове речи изгубити на тежини. Дуго ме занимало зашто је то тако. Зашто онда када смо најузбуђенији или сигурни да имамо “фору” која ће све оборити с ногу, кажемо нешто погрешно?

То је зато што баш тада најмање мислимо о последицама оног што кажемо. Тада смо најсигурнији да на памети имамо највеличанствену идеју. Наравно, очекујемо да ће се сви сложити. Е, онда то не буде како смо замислили. Наше речи не звуче онако шаливо и безазлено како смо замисли, а све што добијемо од саговорника јесу збуњени, па и забринуте погледи док покушавају да протумаче да ли смо заиста мислили оно што нам се управо скотрљало преко језика. Понекад је само извињење довољно да „поправимо“ оно што је изговорено, али шта онда када ни извињење не помаже. Остаје нада да ће се речи заборавити као и бол коју смо нанели другим људима.

Каква год наша намера била, овакве ситуације често проузрокују оштар, додуше оправдан, суд о нама. Зато, не смемо дозволити да нам језик буде бржи од ума. Верујем да сте сви чули ове мудре речи “да се речи купују, мање би их било.”

Софија Видаковић VII2

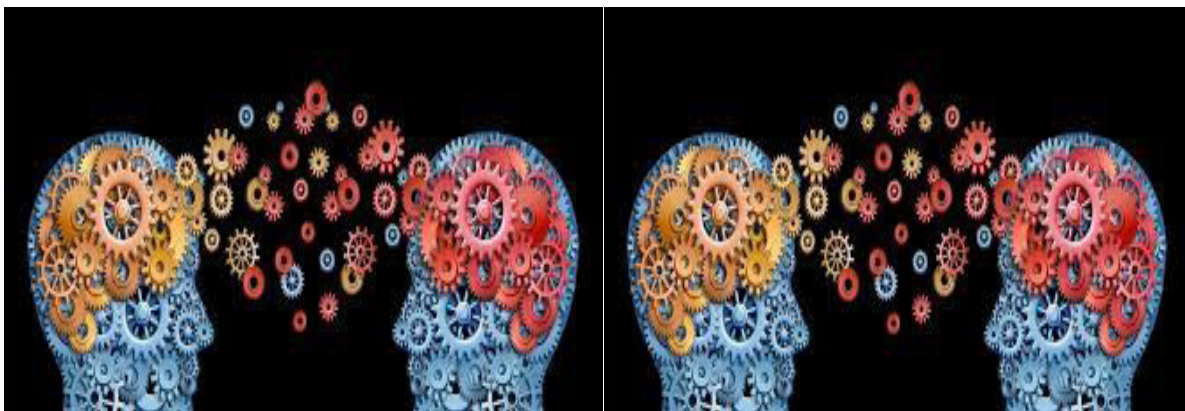
Наше речи сведоче о нама

Толико речи на свету, а тако мало знамо да их ценимо и користимо, нисмо ни свесни њихове моћи.

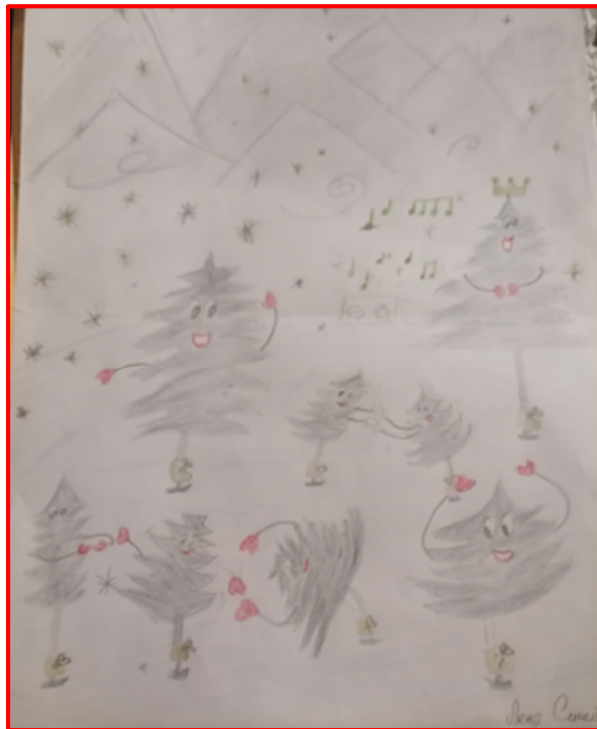
Речи можемо поредити са облацима, они могу бити светли, ведри и могу да нам улепшају дан, живот. Постоје и они који су тако тмурни и сиви. Понекад, заправо врло често, не знамо тежину речи које упућујемо другима. Признајем, и мени се дешавало да некада изговорим неку непромишљену реченицу, мисао. Наравно, после ми буде жао и покајем се. Толико људи који се после таквих речи само окрену и оду, то им је постало „нормално“. Не схватамо да речи које изговарамо говоре о нама, а не о ономе коме смо их упутили. Чини ми се да смо с годинама све гори. Срамота. Срамота је што смо изгубили компас. Не бринемо о осећањима других, само гледамо како ћемо се ми осећати. У ово време, време оваквих генерација и оваквих размишљања, постало је срамота упутити некоме било какву нежну реч, реч попут облака усред пролећа. Сви смо постали огорчени на друге. Сад смо попут оних тмурних и сивих облака.

И зато се водим оном чувеном реченицом: „Није битно шта ти каже, него ко ти каже“. Пробајте да протумачите ту реченицу на прави начин и да примените у животу поруку коју она шаље.

Неда Костић VII1

„СРЕБРНЕ ПЛЕСАЧИЦЕ“

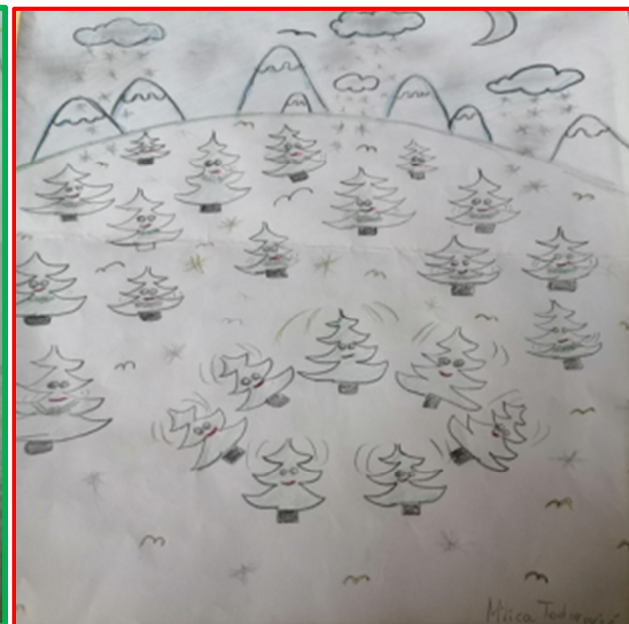
Лена Симић V3

Милица Дабетић V4

Ђорђе Милићевић V3

Милица Тодоровић V3

Новогодишња чаролија

Нова година је празник препун радости, љубави, али и чаролије, то је празник коме се свако радује.

Сама припрема празника је чаробна, ваде се похабане, прашњаве кутије које целе године чекају тренутак када ће показати сјај који крију, па онда украшавање уображене јелке великим златним куглама, а тек када узмемо четкице и снежном бојом кренемо да фарбамо прозоре. Ти тренуци ме увек подсети на претходне прославе Нове године. Најомиљеније део новогодишње чаролије ми је вече пред дочек, тада се сви окупимо, шалимо и веселимо, играмо друштвене игре док се свежи колачићи хладе се на столу и маме нас својим предивним мирисом. Мама пушта дивну музику која ме увек умири. Соба изгледа као из бајке, украси су на све стране, блистају и дају ми наду да ће следећа година бити још лепша и срећнија. Соба изгледа као из бајке, али небо над мојим градом је још лепше. Шарени ватромет боји нежне пахуље снега и на небу ствара предивну чаролију која мами свачији поглед.

Када дочекамо Нову годину, одлазимо на спавање знајући да ће нас ујутру испод јелке чекати пакетићи пуни поклона, лепих жеља и љубави. Сви скочимо из кревета и пуни среће гледамо шта смо добили за поклон, испод јелке је и полупоједени кекс, знак да је Деда Мраз безбедно завршио испоруку.

Ивана Кнежевић V4

Нова година, година, година... Сваки пут исто, или? Истина, све иде испочетка, па ипак, није исто. Не понавља се, сваки пут је другачије!

Моћ сваке следеће јесте у радости и весељу свих који је славе, она буди нас у нама. Својом чаролијом допире до наших срца, а на лице сваког од нас измами предивне осмехе и весеље. Оно што је можда најлепши део те чаролије јесте и прилика да деца целу ноћ остану будна чекајући поклоне од Деда Мраза. Можда с њим постану и пријатељи? Зашто да не? А ту је и распуст! Санкање, грудвање, слобода...

Нова година је нај, нај најмагичнији празник, увек је био и увек ће бити. Зар не?

Јана Деспотовић V3

Нова година – зима, колачи, јелка, топла чоколада, породица...
Нова година!

Кућом се шири мирис маминог колача са јабукама и циметом. Помажем јој. Брашно је свуда по мени. Шарене лампице са јелке бацају по кући светлост која ме подсећа и узбуђује, знам да ће ускоро да откуца поноћ. Кад погледам кроз прозор, видим да је дебео, бели покривач огрнуо мој град. Ледене пахуље лагано слећу на моју терасу, са које видим да на улицама нема људи, сви су са породицом у својим кућама. Ватра тихо пуцкета у камину. Посматрам те дивље црвене и наранчасте пламенове како се вијоре попут заставе, а топли гутљај чоколаде ме подсећа на радост доласка нове године. Мало пре поноћи, сви заједно играмо друштвене игре и једемо колач који смо мама и ја направиле. Кад откуца поноћ, преплави ме срећа. Стигла је Нова година! Након поноћи, отварамо поклоне. Увек се изненадим оним што ми је Деда Мраз купио. Хвала, Деда Мразе!

Знам ко је Деда Мраз, али му опет напишем писмо. Ето, то је све та новогодишња чаролија.

Настасја Црномарковић V3

За мене је Нова година један од најлепших празника у години. Тада се на улицама могу видети многа весела и радосна лица, иста таква атмосфера влада у мојој кући.

Кад дођу ти дани, моја породица и ја украшавамо кућу, китимо јелку и правимо предивне колаче од ђумбира. Ту су и остале прилике за уживање и забаву, наравно са другарима, ту је грудвање, санкање, прављење огромног Снешка Белића. Све ове ствари увесељавају људе широм света, укључујући и мене, али разлог моје љубави нису само све ове активности него дух овог празника. Ти новогодишњи, зимски дани не личе на обичне дане ваљда зато што су они крај једне, а почетак друге године.

Због овога ја волим крај године и празник који га обележава, он нема невероватне, измаштане елементе бајке, али је препун чаролије. У њој уживамо сваке године.

Петар Јаћимовић Живковић V4

ЗАНИМЉИВОСТИ о Новој години

Људи широм света прослављају Нову годину, било да су у кругу породице, пријатеља или на некој егзотичној дестинацији сви се веселе, друже, присуствују ватрометима...

Оно што може да вам дочек учини још занимљивијим јесу и подаци за које, можда, нисте ни знали.

КО ПРВИ, А КО ПОСЛЕДЊНИ СЛАВИ НОВУ ГОДИНУ- Становници острва Карибати, у централном Пацифику, први дочекују Нову годину, док Америка Самоа, територија у склопу САД у јужном Пацифику југоисточно од независне државе Самоа, зове се још и Источна Самоа, последња прославља .

ПРВА ВЕШТАЧКА ЈЕЛКА - Прву вештачку јелку направили су Немци уз помоћ перја угинуле гуске.

НАЈВЕЋА ЈЕЛКА - Према Гинисовој књизи рекорда највећа јелка у историји била је висока 67 метара, а постављена је у једном тржном центру у Сијетлу.

ДЕДА МРАЗ - Лик деда Мраза је осмишљен према стварном лику - Светом Николи из Мале Азије, који је живео у четвртм веку. Деда Мраза је у црвено-бело обукла компанија Соса-Сола и од њега направила мит у кога верују деца, као и неки одрасли.

ПИСМА И ПОРУКЕ - Пре неколико година у време празника слало се преко 7 милијарди честитки, данас је тај број мањи, али зато расте број честитки које шаљемо као СМС И ММС поруке.

Јелена Ђевић V4

Зимске занимљивости

Како настају пахуљице?

Пахуље настају када се на великим висинама, на којима се температура спушта чак до -40 степени, водена пара која лебди у облацима нагло замрзава и претвара у пахуље. Већина људи замишља снег као беспрекорно чист, али у стварности није тако. У већини случајева пахуља настаје тако што се стотине и стотине милиона минијатурних смрзнутих честица воде лепе за честицу земље, или глине. Више од 40 % пахуља које падну широм света састоје се од чак 75 % глине. Централни део сваке пахуљице углавном чини зрнце прашине, које може да потиче од вулканског пепела, чак и од свемирске прашине. Коначан облик пахуље зависи од температуре, влажности и количине воде, и величине честице око које је кренуло формирање пахуље.

Неколико занимљивих чињеница о снегу:

* Сваке зиме падне, најмање, један септилион (број са 24 нуле) снежних кристала. Просечна пахуља пада брзином од 5км на сат, а током једне снежне олује може пасти 39 милиона тона снега.

* Снег има кристалну структуру, као дијамант или со.

* Не постоје две идентичне пахуље. Свака пахуља, без обзира на склоп кристала и врсту, има правилан шестоугаони облик.

***Када напада, 90- 95% снежног покривача састоји се од ваздуха. Зато је снег одличан топлотни и звучни изолатор.**

***Највећа пахуља измерена је у Форт Кеогху, у Монтани, 1887. год. Њен пречник је износио 38 цм и она има своје место у Гинисовој књизи рекорда.**

***Наука је потврдила да се Снешко Белић најбоље прави од влажног снега. Идеалан однос снега и воде је 5:1.**

P.S

Уколико хоћете да пошаљете писмо, или листу жеља Деда Мразу, то можете урадити. Деда Мразова кућа се налази у Лапонији, Финска, на адреси:

Santa Claus Main Post Office Tähtikuja 1, 96930 Rovaniemi, Finland

Петар Јаћимовић Живковић V4

ИЗ СВЕТА НАУКЕ: Проблеми у учењу

Потешкоће у учењу су услови који изазивају диспарат између потенцијала и достигнутих нивоа у учењу, према предвиђеним интелектуалним способностима неке особе. Потешкоће у учењу укључују поремећаје концентрације или пажње, поремећаје у развоју говора или обраду визуелних или аудитивних података. Кад нека особа има потешкоће у учењу, то не значи да не може да учи, него да мора да учи на неки други начин.

ДИСЛЕКСИЈА? Дислекција је поремећај способности читања или разумевања прочитаног. Врло често се изокрећу слова док се чита и пише, или се „гутају“ слова (речи) , тј. не примећују се и прескачу. Дислексија може бити наследна и јавља се у свим нивоима интелигенције. Идентификовао ју је Освалд Беркхан 1881. године. Како је речено, био је то случај дечака који је имао тешко оштећење у учењу читања и писања, упркос показивања просечне инталигенције у свим другим активностима.

Као узроци настајања дислексије узимају се генетски фактори и фактори средине. Често и породица има велики утицај такође. Јавља се и код особа које су хиперактивне и које имају сличне потешкоће са бројевима. Дислексија се дијагностикује кроз серију тестова за памћење, правописа, визије и вештине читања. У раном детињству, симптоми који се повезују са каснијим дијагнозама дислексије су одложени почетак говора, тешкоће разликовања левог од десног, тешкоће са правцем...

Дислекција може да има више различитих појавних облика, као на пример површинска дислексија. Код ње, речи које се правилно изговарају особа чита прецизније од речи са неправилним изговором. Површинска дислексија настаје када претходно писмена особа доживи оштећење мозга, што доводи до изговора грешака. Осим тога, дислексија може да настане и прекомерном активношћу региона предњег мозга који се зове „Брокина зона“, који је повезан са аспектима језика и говора. Овај систем је заснован на процесу сензора који користе визуелне и усмене вештине да науче да препознају речи.

Специфичне логопедске терапијске процедуре у лечењу дислексије обухватају спровођење фонолошког третмана, третман перцептивних, когнитивних и језичких способности.

Многе познате особе, које су својим делима довеле до великих друштвених промена управо су имале симптоме дислексије.

ДИСГРАФИЈА? Неспособност детета да савлада вештину писања огледа се у многобројним, трајним и типичним грешкама које нису повезане са незнањем правописа, она се трајно јавља без обзира на достигнут задовољавајући ниво интелектуалног и говорног развоја, нормалног стања чула вида и слуха и редовног школовања. Дисграфија је поремећај који узрокује неправилно писање, мешање малих и великих слова, неправилно и недовршено писање слова, тј. поремећај линеације и графомоторног чина. Дисграфија може да се наследи, да настане у току раног узраста деловањем неповољних фактора или комбинованим обликом – комбинација предиспозија са деловањем два или три спољашња неповољна фактора.

ДИСКАЛКУЛИЈА? Дискалкулија је тешкоћа у формирању математичких појмова и усвајању математичких релација и операција. Због дискалкулије људи мешају операције и не разумеју разлику између њих. Некада се јавља уз дисграфију и дислексију. О развојној дискалкулији говоримо у случају да се тешкоће формирају врло рано, а манифестују се чим се почне са математичким операцијама.

Уна Бановић VII1 и Уна Грац VII2

Панетоне

Панетоне је врста италијанског слатког хлеба, пореклом из Милана, који се обично припрема за божићне и новогодишње празнике. Прави се у облику куполе која се издиже изнад цилиндричне базе. Обично је висине 12 до 15 центиметара и тежине око 1 килограм. Најчешће се прави са разноврсним сувим воћем, али мени се највише свиђа варијанта са чоколадом.

Састојци: брашно - 500 грама, квасац - једно паковање, шећер - једна кашичица, жуманца - 3, млеко - 1,5 децилитар, путер - 125 грама, суво грожђе - 100 грама, ванилин шећер - једна кесица, нарендана кора од лимуна, со - једна кашичица, сецкана кора од поморанџе, бадеми - 50 грама, чоколада - 50 грама, шећер у праху - 125 грама шећер у праху за посипање

Припрема: измрвљени квасац помешати са кашичицом шећера и мало топлог млека, оставити да одстоји 10 минута, у квасац додајте просејано брашно и со, шећер, жуманца, ванилин шећер, коре од лимуна и поморанџе. Промешајте и додајте путер. Оставите тесто да одстоји пола сата и умешајте суво грожђе и бадеме. Тесто ставите у дубљу шерпу обложену пек - папиром, утисните коцкице изломљене чоколаде и оставите да одстоји још 30 минута, укључите рерну на 200 степени, оштрим ножем засеците тесто унакрсно да не би попуцало. Пеците на доњем делу шпорета око сат времена. Печен колач посипите шећером у праху.ивајте!

Ивана Кнежевић V4

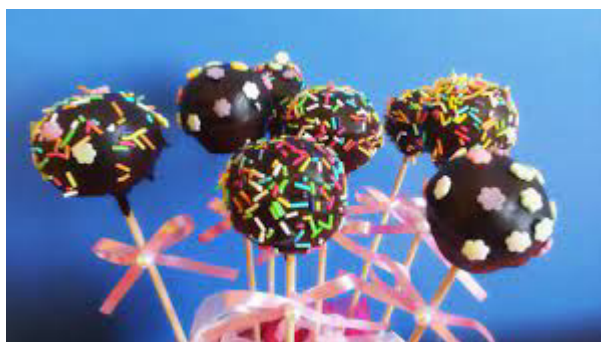

**Попсији са плазмом
(посластица која се једноставно спрема, а деца је обожавају)**

Састојци за попсије: 300 грама мленене плазме, 200 грама маргарина, 200 грама шећера у праху, 8 кашика сока од поморанце. За глазуру: 300 грама чоколаде за кување, 2 кашике уља. За украс: по жељи кокос, шарене мрвице, чоколадне мрвице... Ако желите новогодишњу декорацију можете користити и звезде.

- 1. Промешајте плазму и шећер у праху, сједините па им додајете растопљени маргарин. Миксером умутити да не остану грудвице од маргарина. Постепено додајете сок од поморанце и рукама добро сједините смесу. Од припремљене смесе обликујете куглице исте величине, величину одредите сам по својој жељи. Куглице ставите у фрижидер на 15-так минута.**
- 2. Чоколаду изломите на коцке, додајте уље па отопите на пари. Врх сламчице или штапића умочите у чоколаду па убодите у куглице и опет оставите 15-так минута да се стегну у фрижидеру.**
- 3. Сваку куглицу умочите у чоколаду, малом кашицом скидајте вишак и сачекајте мало да се вишак оцеди. Одмах украсите мрвицама, кокосом, млевеним орасима или звездацама. Сламчице забодите у стиропор и оставите у фрижидеру до служења.**

Сташа Стјепић V4

НАШЕ НОВОГОДИШЊЕ ЧЕСТИТКЕ

СРЕЋНА НОВА ГОДИНА!

- * Желим вам да ову Нову годину проведете са својим најмилијима, да горе лампице у вашим домовима као и љубав у вашим срцима, да буде среће и здравља, да у 2022. буде још више успеха и знања...
- * Драги Деда Мразе, ове године немам неку посебну жељу, имам све што ми треба. Молим те да се посебно посветиш онима који су сиромашни, болесни, усамљени...
- * Свој деци овог света, у години која долази, желим да буду срећна, да науче да се радују малим стварима, да маштају и стварају своје светове у којем су увек поред искреног пријатеља, у којем нема глади ни болести, да у њему слободно пливају неистраженим морским дубинама, да у њима инспирацију и снагу за све нађу...
- * Хеј ти, ТИ који читаш поруку ову, желим ти срећну годину нову, да никад не будеш сам и да оствариш сваки свој сан...
- * Драги млади истраживачи и радознали школарци, желим да у годину нову „уђете“ што здравији, срећнији и бољи, да будете спремни да сазнате и научите више, да будуће препреке што лакше свако од вас савлада и пређе...
- * Срећни новогодишњи и божићни празници свима који се надају бољим данима, али и онима који немају више ни снаге ни воље за изазове нове...

